

1E BOEK ONAFGESCHREVEN

2006

Beste lezer,

Ik schrijf dit alsof het één lange brief is, géén hoofdstukken dus, en gewoon in huistuinkeukentaal, zodat iedereen het kan begrijpen, en niemand even gauw een hoofdstukje doorleest en vervolgens zegt: "Dit is niks". Bovendien ben ik maar een simpele pianist-dirigent-docent en geen schrijver van beroep. Voor het goed begrijpen van deze materie is het lezen van het gehele boekje noodzakelijk. Ook met de boeken waardoor ik geïnspireerd ben om dit te schrijven, is het van belang om de goede volgorde aan te houden. Een tweede reden waarom ik tot dit schrijven ben gekomen is om de negatieve reacties uit de wereld te helpen en de

drempel om ze te lezen te verlagen. Om welke boeken het gaat wordt later wel duidelijk. Af en toe laat ik u gewoon meedenken in plaats van maar even te vertellen hoe het allemaal maar is en moet zijn, want anders kan ik ook op een andere (zakelijkere) manier reclame maken voor die boeken. Het gaat er mij voornamelijk om u enkele eenvoudige vergelijkingen te bieden .

“Onze toekomst” (van iedereen dus!!!) heeft voor mij vanaf maart 2004 een volledig positieve ommezwaai gekregen. Wat is er namelijk gebeurd:

IK BEN BEWUST “AANGERAAKT” DOOR DE ASTRALE (GEESTELIJKE) WERELD.

Ik zal beginnen u die ervaringen te vertellen en daarna blijkt vanzelf waar het eigenlijk verder over zal gaan. Nu zeggen natuurlijk verschillende mensen: “Ja..... ik ook bv. bij Jomanda”. Maar bij mij was het gewoon thuis en op mijn werk. De reactie van mijn vrienden was in eerste instantie zo van : “Je bent er ook zo vol van en dan kan je je het wel gemakkelijk inbeelden” . Nee dus, ik werd echt “gestoord” in mijn werk en in mijn dagelijkse privéleven. Later ben ik wel eens gaan mediteren, maar toen gebeurde er niets, helemaal niets. Als muzikant heb je veel voorbereidende werkzaamheden die je thuis doet, en op een concert of in een lessituatie ben je geconcentreerd bezig. “Toeval bestaat niet” zeg (weet) ik nu, en in mijn geval zouden er wat mij betreft wel erg veel toevalligheden zijn. Maar laat ik eerst maar eens helemaal vooraan beginnen.

Op een Kerstavond van een koor, waar ik dirigent van ben, mochten de leden ook hun gezinsleden meenemen, en zodoende kwamen er 3 mensen aan mijn tafeltje zitten nl: één koorlid, haar man en haar dochter K.B. (wonende in Mallorca op bezoek bij haar ouders). We hebben lekker gekletst, gezongen en weer afscheid genomen. 1 jaar later vroeg ik aan het koorlid hoe het met K.B. was en of ze een emailadres had; ik vond het wel eens leuk om haar een keer te mailen. Zo gezegd zo gedaan en na mijn kort mailtje

over hoe het met mij was en na de vraag hoe het met haar ging, kreeg ik als reactie onderstaande tekst terug:

Ik weet niet of jij een "fan" bent van de Goddelijke Wereld, ik in ieder geval wel. Daarna kon ik niet meer verder leven zonder de wetenschap dat we allemaal GOD zijn, zoals water van de oceaan is, zijn wij druppeltjes GOD. Wat we doen, krijgen we onherroepelijk in meervoud terug! Dus aan de mens de keus: Doe je slechte dingen of goede dingen. Deze goddelijke wet is 1 van de o zo vele goddelijke wetten die wij onszelf opleggen door te handelen. Mijn beste serie boeken die ik hier heb zijn die van JOZEF ROELOF, hét medium. Als je zin hebt dan surf maar eens naar zijn website! Doen hoor want daar staat dus pas écht de waarheid over het LEVEN! www.wayti.com Je zult er geen spijt van krijgen. En deze wetenschap samen met de bezoeken aan Jomanda, maken mij een volkomen gelukkig, en geestelijk rijk mens!

Deze tekst heb ik gekopieerd van het bewaarde mailtje.

“Goeie morgen” dacht ik, op mijn nuchtere maag, “daar komt ineens een Jehovagetuige mijn huiskamer binnenrollen”. Wat moest ik nu terugmailen? Met een GOD was ik nou niet bepaald vaak bezig. Van huis uit ben ik katholiek opgevoed maar al heel lang niet meer praktiserend, alleen maar als pianist huwelijks- en uitvaartmissen begeleiden. Ik gokte op spiritualiteit want ik had wel eens van Jomanda gehoord en er kwamen de laatste tijd steeds meer spirituelen op mijn pad, maar deed er zelf niets aan en het had mijn belangstelling ook niet.

Nou.... ik kon er niks mee verliezen om de website maar eens even te gaan lezen, en als ik er ook volkomen gelukkig en geestelijk rijk mee kon worden, zou ik er wel een “hersenspoeling” voor over moeten hebben, niet waar? Op 3-3-2004 na een koorrepetitie (23.30 uur) zette ik mijn PC aan en daar ging hij dan.

**Wayti.com.....Evolutie.....Inleiding.....+++++ en boekjes
aangeklikt en lezen maar!!!**

Om 4.30 uur ging ik naar bed en het was net of ik 1000 staatsloterijen gewonnen had, ofwel mijn weg naar huis weer gevonden had. Voor mij was dit de enige echte duidelijke rechtvaardige weg naar een volmaakt eeuwig leven. Het was wel raar dat ik er nog nooit van gehoord had terwijl je in de muziek toch wel veel mensen ontmoet. Restte mij maar één ding: het maar even aan iedereen vertellen want als “ik” dit snap dan zouden het toch wel meer mensen moeten snappen. Niks is dus minder waar!!! Maar hoe komt dat nou, waarom ik in 5 uur alles begreep (in grote lijnen, want de details kreeg ik na 30 boeken gelezen te hebben en dat is schijnbaar nog maar een begin).

De meeste mensen vinden het eng, of blijven toch maar aan hun eigen geloof hangen, en men vond het zelfs af en toe naar discriminatie, fascisme en rassisme neigen. Waarom zag ik dat niet zo, was ik dan dus echt GEK aan het worden????

Enkele dagen later ging ik maar eens kijken of er op internet nog iets meer te vinden was en begon maar eens JOMANDA op de zoekmachine te typen, en ja hoor, daar kwam me toch een lading negativiteit tevoorschijn. Ik mailde K.B. meteen met de mededeling dat de critici zeker niet met het “eerste boek” waren begonnen. K.B. beaamde dat natuurlijk meteen. Later kwam ik iemand tegen die als spiritist de boeken op gevoel uitkoos om te lezen terwijl in elk boek geadviseerd wordt om “vooraan” te beginnen. Op school begin je toch ook met sommetjes van 0-10 en niet van 1000-10.000!!! Ikzelf vond het ook leuker om met “Het ontstaan van het Heelal” te beginnen, omdat daar mijn interesse ligt, maar K.B. mailde mij dat ik het boek dicht moest doen en met “Het blik in het hiernamaals” moest beginnen. “Dat zou altijd toch nog eens kunnen” was mijn eerste gedachte, maar “alla”, ik vertrouwde haar en heb er achteraf geen spijt van gekregen.

Zoals Jozef Rulof ook langzaam (als kind al) “ingewerkt” werd moet de lezer ook eerst wennen aan de termen “uittreden” en “in trance” gaan, en niet te vergeten dat de geestelijke (astrale) wezens dat tewerkstellen en ook niemand anders dan zij!!!! Dus mocht u dat ook eens willen uitproberen, dan kunt u dat rustig vergeten, zonder hulp. Ik heb van een kennis wel eens gehoord dat ze dat eens “tussen de soep en de aardappelen” uitgeprobeerd had. Nou....dat is dus echt uitgesloten!!!!!!!! Moet je voorstellen! Als wij dat zomaar zouden kunnen, zouden we dus overal de mogelijkheid hebben om even te gaan loeren, ook in uw slaapkamer bv (hihi). Dat zou een chaos worden. Verderop kom ik hier nog even op terug.

Nadat Jozef in trance is gebracht kan het astrale wezen (de meester) voor 75% gebruik maken van het lichaam van Jozef. Misschien heeft u nu moeite met het woord “meester” maar dat went wel. Jomanda noemt het “intelligenties” (heeft ook wel iets vind ik). Maar.....”what’s in the name?” Jozef heeft met “de hakken over de sloot” de lagere school afgemaakt en is als 12 jarige al gaan werken in fabrieken en later als taxichauffeur. Met alle respect voor Jozef Rulof, maar kunt u begrijpen dat wanneer er gebruik gemaakt wordt van uw lichaam dat je ook rekening moet houden, als geest, met de “mogelijkheden” van dat lichaam. Als ik maar tot 100 kan tellen kan een geest mij niet tot 10.000 laten tellen. Eenvoudige vergelijking toch!!!! Dus met andere woorden, u kunt nu toch geen literaire hoogstandjes verwachten, of vind u dat dat toch zou moeten kunnen? Bovendien schreef ik in het begin al dat iedereen het moet kunnen lezen en begrijpen. Enkele weken geleden moest ik een filosofisch boek lezen voor mijn werk en heb misschien wel 30 keer naar het woordenboek moeten grijpen. Schiet niet op, wel? Ook de meesters zijn geen schrijvers, maar wel kunstschilders.

Mocht u nog denken dat er meerdere aardse schrijvers aan het werk zijn geweest, dan moet u maar eens denken aan het feit dat er 30 boeken (11.000 blz) in oorlogstijd zijn geschreven. Jozef Rulof heeft 800 lezingen gegeven (de meesters maakten gebruik van zijn stem) en 500 schilderijen mediamiek doorgekregen, en was ook nog eens genezend medium. Of hij

zou dan een heel netwerk van medewerkers hebben gehad of hij was een verborgen talent en een grote uitslover (nota bene in oorlogstijd!!!!). Misschien zijn we beiden wel GROTE GEKKEN?

Voor mij was dit gegeven al genoeg om alles maar gewoon aan te nemen, en als ik het niet meteen begreep, bleef ik maar positief denken tot ik het snapte. Als u dat nu eens met mij zou willen doen, zult u merken dat uw wereld langzaam maar zeker een “universum” wordt. Dit mediamiek gebeuren was voor mij niet helemaal nieuw. 15 jaar geleden had ik al van Rosemary Brown gehoord (www.xs4all.nl/~wichm/chopin). Deze vrouw was amuzikaal en heeft composities op papier doorgekregen van Chopin en waren te beluisteren op tv. “Ja, dat kan ik ook” zei een musicologe. Ja, ik ook, want dat is mijn vak. Iets nieuws, een nieuwe stijl componeren is niet mijn vak, maar een componist na-apen zou mij toch moeten lukken.

Rosemary en Jozef konden zelf NIKS NIKS EN NOG EENS NIKS OP DIT GEBIED!!!!!!

Zo, nou wordt het toch eens tijd om mijn belevingen op papier te zetten. Als u nu niet veel tijd meer heeft om het volgende gedeelte af te lezen, doe dat dan een andere keer, want hier kunt u hoogstwaarschijnlijk niet mee stoppen!!!!

De bewuste 1e aanraking gebeurde twee weken na mijn bezoekje aan de website www.wayti.com, op een gewone maandagochtend, toen ik bezig was om voor een koor de partijen op een bandje op te nemen. Het was tijd voor koffie, dus een heerlijk kopje cappuccino stond op de tafel en wilde het pakken maar een of andere kracht hield het tegen. Wat raar, want verder mankeerde ik niets aan mijn arm of mijn hand. Ik had zojuist nog piano gespeeld!!! Een heel vreemd maar lekker gevoel kwam er in mijn lichaam. Vroeger ben ik wel eens stoned geweest, dus ik herkende het prettige gevoel enigszins. Maar het werd steeds heviger en heviger. Dan maar even lopen, in de keuken een slok water drinken, maar dat glas

kreeg ik ook niet naar mijn mond gebracht. Nou moest ik toch maar even naar buiten een frisse neus gaan halen (ik had vandaag toch geen kater!?). Dit hielp ook niet en die gevoelens werden steeds heftiger, maar bleven wel prettig aanvoelen. Dan maar op de bank gaan liggen. Toen het op een hoogtepunt kwam leek het of ik stikte, maar dat was maar even. “Het is gebeurd” dacht ik nog heel even en daarna begon ik op mijn voorhoofd vreselijk te zweten, stralen water kwam er uit. Vlug naar de badkamer dan maar, en dat bleef zo ongeveer 3 minuten duren. Als dat 2 weken eerder was gebeurd, dan was ik regula recta naar mijn huisarts gereden, maar nu dacht ik er toch wel even anders over. Zou dat nu echt van boven komen???? Hiervan moest ik toch even bekomen, en ging maar in de natuur een wandeling maken. Er was niets aan de hand, ik voelde mij gewoon zoals ik mij hiervóór voelde. Later las ik in de boeken een uitleg hierover. Misschien is dat nu nog te moeilijk, dus kom ik er later op terug. Ik ging weer gewoon verder met mijn werk, gek hè? Dit voorval moest ik 's avonds wel even K.B. mailen, en ze reageerde gewoontjes: “dat is een zuivering van het lichaam”! En omdat alle kwartjes in 5 uur bij mij gevallen waren, was dit nu mogelijk. Maar ze vond het wel uitzonderlijk, en dat bleek later wel toen ik mijn omgeving de website bekendmaakte. Weinig tot geen reactie dus!!!

Er zijn ook zoveel “geloven” en men weet alles zelf wel tegenwoordig.

Niks mis mee, maar voor iets nieuws openstaan kan toch geen kwaad? De boeken zijn trouwens ook niks nieuws maar geven meer een verduidelijking en een verklaring van alles, ook van “alle geloven” en “alle uitspraken van grootheden”. K.B. vermeldde in de mail nog dat ik Jomanda maar eens moest gaan vragen wat dat voor mij zou moeten betekenen, maar dat vond ik flauw, want het is toch véél leuker om daar zelf achter te komen. Ik ben nou eenmaal een autodidact in veel dingen. Wanneer je zelf achter iets bent gekomen wordt het jouw bezit en is het dus geen opgelegd iets. We gaan straks wel verder met nadenken, nu nog even door met mijn belevingen want dit is maar een start!

Alles wat de astrale wereld op de aarde brengt moet een positieve

en zinvolle reden hebben en is niet zomaar van: “hallo hier zijn we

dan!” Dus dit wordt één groot puzzelstuk die ik nu (20-2-2006)

pas helemaal in elkaar heb kunnen zetten. Aan het eind van het

boek gaan we samen nog eens de puzzel oplossen.

Mijn 1e beleving (zie boven) is het 1e puzzelstukje.

Als docent op de muziekschool, vertelde ik eerder al, kun je je niet permitteren om even in gedachte weg te zinken, want de leerling zit te wachten op een reactie van zijn/haar pianospel en wil verbeterd worden, dus je moet alert blijven en je kritiek klaar hebben wanneer de leerling uitgespeeld is. Op een gegeven moment deed ik iets voor, en sloeg een toets aan. We hebben in de leslokalen geen vleugels staan maar wel gewone piano's en ik weet hoe die klinken, maar ik weet ook hoe een grote concertvleugel klinkt. Die ene toets klonk dus niet zoals gewoonlijk, maar zoals een concertvleugel in een concertzaal. Ik schrok me een hoedje, maar bleef toch rustig verder lesgeven want dat moet nou eenmaal. **2e puzzelstukje.**

Verder deden elke leerling, mijn collega's en het ondersteunend personeel overdreven aardig (niet zoals gewoonlijk) en gewillig. Soms leek het alsof ik in een andere ruimte was opgetrokken en was het net of het geluid wat op mij afkwam eerst via een nagalmapparaat vervormd werd. **3e puzzelstukje.**

Leuke week was dat, en die werd afgesloten door een echt ruimtelijk spektakel, voor mij althans. Vrijdags had ik een uitvoering met een koor waarvan de gemiddelde leeftijd tussen 65-75 jaar lag. Hier was ik al 20 jaar werkzaam dus daar heb je een band mee opgebouwd en ik wilde er al jaren mee ophouden maar dan zou het koor ophouden te bestaan want daar was niet zoveel eer meer mee te behalen, als u begrijpt wat ik bedoel. Het zijn altijd leuke repetities en ze betalen mij als beste van mijn 4 koren. Het was een routineconcertje voor de KBO. De uitgestreken gezichten van normaal werden vervangen door gezichten die een uitstraling hadden van 20 jarigen, spontaan en vrolijk, en vooral de uitspraak (Duits) was uitzonderlijk goed en duidelijk, alsof er een professioneel gezelschap voor mij stond. **4e puzzelstukje.**

Ruim een jaar later pas vroeg ik mij ineens af of ik ooit eens een video-opname van deze uitvoering gezien had, maar dit koor deed dat niet. Van een ander koor heb ik veel digitale foto's maar toch had ik het idee dat ik mijzelf vanuit de zaal heb zien dirigeren. Een gemixte stijl van dirigeren: een beetje van mij en een beetje van iemand anders (misschien van mijn opa, hij was dirigent van de philipsharmonie). Op die uitvoering vond ik het wel raar dat ik ineens de solisten dirigeerde want de pianist repeteerde met de solisten en ik voeg daar op de repetitie wel eens iets aan toe maar op de uitvoering mogen ze het zelf doen. Is hier sprake van een korte uittreding en dus tegelijkertijd een overname van mijn lichaam, of verbeeld ik mij dat maar? Enkele weken later was ik mij wel bewust van een korte zweving boven mijn bed, dus???? Je hebt er niet eens erg in wanneer dat gebeurt, je blijft gewoon jezelf. Ik kan hier niet eens spreken van een bijzondere ervaring, want ik heb hier niets maar dan ook niets van gevoeld. **5e puzzelstukje.**

Op mijn verjaardag (2 weken later), moest ik mijn familie van het gebeurde op de hoogte brengen. Mijn broer noemt zich Christen en mijn schoonzusje is atheïst. Een bijbelkenner is blijkbaar moeilijk van iets "nieuws" te overtuigen op dit gebied. Bovendien is hij ook natuurkundige, dus dubbel zo moeilijk als je het over het ontstaan van het heelal hebt, want hij is op de hoogte van het

wetenschappelijk vastgestelde! Mijn schoonzus was dus nog het meest geïnteresseerd en zou de website ook maar eens gaan lezen. Weer een week later was ik op de verjaardag van mijn broer en daar overkwam mij weer zoals boven beschreven: iedereen was overmatig aardig en straalden van geluk vooral mijn broer en mijn schoonzus, alsof ik hun ikweetnietwat in positieve zin had aangedaan. Dus ik dacht natuurlijk dat ze de website gelezen hadden en dat er eindelijk eens mensen waren die het net zo snel als ik doorhad. Ik vroeg of ze blij waren met hun nieuwe geloof wat eigenlijk geen geloof is maar “het weten” waarop ze beiden tegelijk resoluut met NEE antwoorden. Einde gesprek hierover dus. **6e puzzelstukje.**

Eigenlijk was ik nou wel genoeg aangeraakt en mocht het van mij wel ophouden. De boodschap had ik nou echt wel begrepen. Ik was niet bepaald vies van alcohol (zacht uitgedrukt) omdat mijn werkzaamheden 's avonds plaatsvinden en ik dus nooit voor 02.00 uur in bed lag. Vanaf het 1e contact dat gemaakt werd had ik last van mijn lever maar heel consequent na 17.00 uur en ook wel eens niet. Aangezien ik niet zo'n dokterbezoeker ben deed ik hier niets aan. Wel vond ik het raar dat het iedere keer zo tijdelijk was. Misschien toch iets minder gaan drinken dacht ik. **7e puzzelstukje.**

Toch moest er nog iets gebeuren namelijk toen ik op de koffie was bij een vriendin. We hadden zoveel te bespreken dat van de koffie in 1e instantie niets kwam, tot zij aan haar zoon vroeg of hij het koffieapparaat aan wilde zetten maar wij zagen geen van beiden een initiatief van hem en even later hoorde je toch een klik uit de keuken komen: de koffie was klaar!!!!? Zij was al geruime tijd met de spirituele wereld bekend en reageerde hier niet verbaasd op. Nou sturen ze ook nog een Bobo dacht ik. Als ze mijn huis nou eens konden poetsen, zou niet gek zijn (mijn interieurverzorgster is er mee opgehouden!). **8e puzzelstukje.**

K.B. en ik bleven elkaar bijna dagelijks een half jaar lang gezellig mailen, en we hadden het hier totaal niet meer over. **9e puzzelstukje.**

Ik begon de boeken te lezen, en kon wel even vooruit voordat ik er met haar een gesprek over kon voeren. We vonden beiden dat we elkaar maar eens moesten ontmoeten dus ging ik in de zomer maar eens een weekje naar Mallorca. Hiervóór zou ik eerst met andere vrienden op vakantie gaan en we reden om de beurt. Je moet nooit met slippers achter het stuur want die kunnen dubbelklappen en zodoende vastgeklemd achter het rempedaal blijven haken wat ook gebeurde toen ik de bijrijder was. Helemaal in paniek moesten we de bus (dus nog niet eens een kleine auto) voor het verkeerslicht, tussen twee rijen wagens door, tot stilstand proberen te krijgen. Ik nam het stuur over en probeerde met de handrem te remmen. De operatie was geslaagd, er was geen speld meer tussen te krijgen. Die beschermengels kunnen ook autorijden zeg!!!! **10e puzzelstukje.**

Mijn reis naar Mallorca verliep niet helemaal gladjes, 3 uur vertraging, daar begon het mee. Het plan was eerst nog even Las Palmas te gaan bezoeken want K.B. hoefde pas om 16.00 te beginnen met haar werk in het Hotel. Om 12.30 landde het vliegtuig pas, dus we reden maar meteen naar mijn appartement en zij ging werken. Twee dagen later had ze een vrije dag genomen, dus gingen we naar een heel mooi strand: koffie-zwemmen-lunchen-zwemmen-kletsen-drinken- wandelen enz. enz. u kent dat wel. 's Avonds werden we uitgenodigd bij vrienden om te eten. Alle conversaties waren in het Spaans, maar K.B. vertaalde mij de moppen en overige gesprekken. Ze woonde samen met een Spaanse, maar dat was geen "partner" van haar. De volgende dag was ik alleen want zij hadden andere bezigheden. Ja, ik kom ook maar gewoon tijdens hun dagelijkse besognes. Als je in een Hotel werkt heb je daar 's winters vakantie. Maar ik vond het wel fijn om zelf de omgeving te gaan bezichtigen. 's Middags moest ik in mijn appartement (met airco) even uitpuffen. Lekker een klassiek muziekje opgezet, een drankje, en genieten maar! Op een gegeven moment ging ik op de muziek met mijzelf een geestelijk gesprek

aan. Muziek heeft meestal een voorzin en een nazin net als in de taal, en zodoende drukte ik met mijn gezicht en handen een hele conversatie uit met mijzelf (mime). De muziek was van een Russische componist. Ik weet bij God niet meer waar de conversatie over ging, maar het verliep in ieder geval heel vlot en gesmeerd. Dit was voor mij helemaal nieuw. Als dirigent moet je ook met een gebarentaal je gevoel kunnen uiten, maar op deze manier was het toch zeer uniek voor mij. Later heb ik het thuis nog wel eens geprobeerd, maar tevergeefs. **11e puzzelstukje.**

Er was die dag nog een vriend uit Duitsland over gekomen en logeerde bij de 2 dames dus ik dacht haar 's avonds in het Hotel wel weer te zien (had ik een verkeerde week uitgezocht?). Een mooie fiets was mij ter beschikking gesteld voor de heenweg. Ik werd met de fiets achterin, ná haar werk in het Hotel (12.30) naar huis gebracht. K.B. werkte aan de balie dus we hadden al 5 uur lekker gekletst. Bij mijn appartement aangekomen liet ze mij een zak zien met daarin 2 trappistjes en een klein flesje likeur. Dit had ze gisteren voor mij gekocht. Wat een verrassing, echt trappist in Mallorca, geweldig!!!! Omdat ze in het hotel nogal liet blijken dat ze erg veel last had van de maandelijks terugkerende lichamelijke verschijnselen, nam ik afscheid en bedankte haar voor de heerlijke drankjes. Geen haar op mijn hoofd die er aan dacht om ze uit te nodigen om even samen iets te drinken in mijn appartement. U vraagt zich nu natuurlijk af wat dit nu te maken heeft met mijn belevingen, maar toch is dit het **12e puzzelstukje.**

Vrijdag zouden we weer met andere vrienden van hun barbecuen en tenslotte nodigde ik ze zaterdag uit voor een etentje en hierna moest ik meteen gaan slapen want het vliegtuig vertrok al weer heel vroeg naar Amsterdam. Leuke tijd heb ik daar gehad, maar het zou wel leuker geweest kunnen zijn, als u begrijpt wat ik bedoel!!!! Thuis aangekomen ging ik mijn vakantiebelevissen meteen aan mijn vrienden vertellen en op de Spaanse cd die ik van K.B. gekregen had moest ik ineens heel uitbundig dansen. Dat hadden mijn vrienden nog nooit van mij gezien!!! Ik danste al lang niet meer, zoals veel mannen. Ik heb u dit nog niet verteld, maar toen ik aankwam op het vliegveld van Las Palmas en K.B. in de

ontvangsthal zag, was ik meteen straalverliefd op haar geworden. Dat overkomt je gewoon en daar kan je niets aan doen, en dan kun je dus ook “gekke” dingen doen (voor mij is dat uitbundig dansen). **13e puzzelstukje.**

2 Dagen later wilde ik haar dit mailen, want dat was daar nog niet van gekomen. En nou komt het!!! U zult het niet geloven maar toen ik de shifttoets en haakje openen indrukte verscheen er een triest beke, u weet wel zo’n smily, op mijn beeldscherm (weliswaar in zwart-wit). Met zo’n (gele) smily reageerde K.B. altijd op mijn mailtjes. Ja, dat had je gedroomd zegt u natuurlijk. Zou ik ook zeggen, maar even later gebeurde het nog eens. Tjonge jonge, ze gaan zich ook al bemoeien met mijn liefdesleven!!!! En slim dat ze zijn, want ik dacht natuurlijk ook dat dat niet kon, maar de volgende dag moest ik iets anders typen en ook weer haakje openen gebruiken en die zat dus onder haakje sluiten. Alles was van die rij toetsen opgeschoven. “WEL TERUGZETTEN”, riep ik, want hier wordt ik gestoord van, zo kan ik niet werken. Ik ging maar weer even wandelen en het probleem was hierna opgelost. Nou u en dan ik weer!!!! **Dit vond ik uiteindelijk het mooiste maar het moeilijkste puzzelstukje (14e)**

Zie je wel, ik had haar moeten uitnodigen op die beruchte avond!!!! Dus dacht ik dat mijn mailtje wel goed zou uitvallen, maar niks is minder waar. Ik kreeg een mailtje terug, en dat was meteen het laatste, dat ze het leuk vond met mij kennis te hebben gemaakt en dat ze het contact wilde verbreken. Daar begreep ik natuurlijk niets van, maar tegelijkertijd bedacht ik dat ze vanaf vrijdag tot en met de terugreis naar het vliegveld, nogal kortaf deed. Kunt u het nog volgen?

Einde soap!!!

Nu ziet u geen nieuw puzzelstukje staan, maar bovenstaande tekst valt achteraf onder puzzelstukje 14, dan help ik u misschien een beetje op weg naar de oplossing!!! De komende 2 maanden was het rustig op astraal gebied, en kwam ik enkele mensen tegen die

de volgende dag naar Jomanda zouden gaan, en ik wilde wel eens een keertje mee. Zo gezegd zo gedaan, op naar de healing en bloem/cadeau! Interessante happening vond ik het, wat gebeurt daar een hoop tegelijkertijd. Wat heeft ze het toch druk, dacht ik, maar even later had ik het door! Ze doet het helemaal niet zelf, ze is gewoon een goede gastvrouw voor beide werelden. Even later vroeg ze of diegene die nu een angstgevoel kreeg naar voren wilde komen, en ik kreeg me toch even een dosis angstgevoelens, maar dacht meteen, dat doe ik niet! Hoe kan ik nou angst hebben bij Jomanda, en in gezelschap van al die astrale wezens, en ik mankeerde toch niets? Een beetje flauw natuurlijk, maar ik bleef toch zitten, en wilde liever kijken. Daar kwam ze heel langzaam aangeslopen en keek mij recht in mijn gezicht aan. **Puzzelstukje 15.**

Nou zou ik natuurlijk op mijn donder krijgen dat ik niet naar voren ben gelopen (maar dat was niet zo). Tegelijkertijd kreeg ik weer dat bekende heerlijke gevoel van een half jaar geleden. Opeens kwam er een vieze stank uit mijn neusgat, en even later uit mijn ander neusgat. Getverderrie wat was dat vies zeg!!! Weer een reiniging zeker. Wat kan er toch allemaal in je lichaam zitten? Opgeruimd staat netjes. Blijkt wel dat ik dus niet perse naar voren hoef om behandeld te worden. Hierna mochten we overleden familieleden of andere bekenden in het gezicht van Jomanda zien. We zaten helaas op de laatste rij dus ik kon het niet echt goed zien wie het waren maar de een na de ander flitste voorbij. Jammer maar toch indrukwekkend!!! Ook moesten we even laten controleren of we naar een huisarts moesten, en ik hoefde gelukkig niet, ook niet voor mijn lever dus. Nou dat is dan een mooie meevaller. Nu kwam het vermoeiendste gedeelte van de dag: cadeau of een bloem. Je moest een voorwerp of bloemen op een tafel leggen en dan zou Jomanda iets over dat voorwerp zeggen die dan weer betrekking zou moeten hebben op een aanwezige, of relatie van die aanwezige. Ik had ook iets meegenomen, legde dat op de tafel en zag een fles drank staan. Nou dat is voor mij bedoeld natuurlijk, want ik dronk waarschijnlijk nog te veel. Na 2 uur luisteren en luisteren en bijna met gesloten ogen maar..... luisteren!!!! Ze had het nog niet over mij gehad, en de fles stond er ook nog steeds, dus

wakker blijven. O jee, daar pakte ze dus de fles en een A4-tje. Niet alles wat ze zei kon ik nog in mij opnemen, maar het ging er in ieder geval over dat je met een aantal borrels achter je kiezen niet de boeken van Jozef Rulof kon lezen. Zo, dat is knap hè! Zou ze dat gewoon ingefluisterd zijn of zo? Nou, ik kreeg maar even de mededeling dat ik moest ophouden met drinken en of ik maar even een gedicht wilde voorlezen (zie onder).

BEWUSTWORDING.

Rustend, in een wei vol bloemen gelegen,

ervaar ik bewust mijn zintuigen als een zegen.

Omgeven door ongeëvenaarde geuren,

geniet ik van de prachtige kleuren.

De zon verwarmt m'n lichaam door en door,

terwijl ik luister naar gezoem en een vogelkoor.

Dan kruipt een kevertje over m'n been,

ik kijk hem na, waar gaat hij heen!

Rustig kauwend op een sprietje gras,

glijdt de stress af als een uitgetrokken jas.

Dit vredig gevoel is zo intens,

dus wil ik dat graag delen met elk mens!

We mogen onze accu opladen in de natuur,

een Goddelijke Make-me- beautiful-kuur!!!!

DINY

Ja! Dat ben ik nu dus!!! Klopt als een bus. Maar ik stond nog op het podium en Jomanda moest ineens een slokje water drinken, en kon daar dus schijnbaar niet mee wachten totdat ik weer op mijn stoel was gaan zitten, dus vroeg ik haar of ze zo'n nadorst had van gisterenavond. De zaal moest gematigd lachen, en Jomanda verslikte zich en moest hartelijk lachen. **16e puzzelstukje.**

Later moest ik hier nog vaak over terugdenken, inderdaad wel erg leuk eigenlijk, maar Jomanda vond het wel héél erg leuk!!! Hierna kon ze zeggen dat ze nog nooit een druppel alcohol gedronken had, en vroeg nogmaals of ik die fles die ik gekregen had weg wilde geven als blijk van het stoppen met drinken. Het was 20.00 uur dus we zouden maar eens uit gaan eten. Niet meer drinken kun je ook interpreteren met niet véél meer drinken, en mijn lever moest toch ook even ontwennen vond ik, dus bestelde ik een lekker glas wijn. Eentje, moest toch kunnen!!! 's Avonds in bed kwam weer even dat lekkere gevoel in mij, en ik dacht meteen dat ze misschien nog niet helemaal klaar waren met reinigen, en viel even later in slaap. De volgende 2 dagen lustte ik alleen nog maar fruit, sla en dranken als Cassis vanwege het cleane gevoel in mij, en ben ook 1 maand gestopt met roken. Al mijn vrienden roken, maar ik had er totaal geen moeite mee.

In het najaar 2004 boden de directeuren van de muziekscholen uit de regio Zuidoost Brabant hun docenten een improvisatiecursus aan. We waren met 14 mensen. De cursusleider vroeg ons in de 1e les of wij wilden opschrijven wat we nou eigenlijk wilden leren en ik schreef:

“Ik wil leren om alle creativiteit in mij naar boven te halen”.

In het begin vroeg ik me af en meerdere met mij, wat wij hier kwamen doen en zei zelfs dat het maar een geluk was dat we het zelf niet hoefden te betalen. Al gauw werd het duidelijk dat er niks concreets geleerd zou worden maar aan het vertrouwen op het gevoel (“essentie” noemde de cursusleider het) gewerkt zou worden. Na 4 lessen kwam er pas een instrument aan te pas, daarvóór hadden we alleen nog maar gezongen en andere vreemde geluiden moeten maken. Nu er gevraagd werd wie er op het instrument wilde improviseren, stak ik natuurlijk mijn vinger op, en mocht aan de piano gaan zitten met de mededeling dat ik maar één toets mocht gebruiken. Grapjas, dacht ik, maar alla, nu zit ik er toch. Er volgde een stilte waar ik bij mijn koren alleen nog maar van kon dromen, en daar ging ik dan. Vanuit het niets, zonder andere muziek, met één toon allerlei ritmische en dynamische variaties maken. Ik had zelf niet verwacht dat ik dat 3 minuten kon volhouden, en iedereen was enthousiast. Na enkele lessen moesten we samen met de cursusleider improviseren, weer zonder basismuziek of wat voor afspraak dan ook. Ook dit ben ik ondergaan, en volgens iedereen ging het fantastisch, maar ik weet er niets meer van. We hadden geleerd om niet meer te denken of een trukendoos te gebruiken en onszelf LEEG te maken. Geweldige ervaring was dit, ongetwijfeld met “hulp” van boven, wat de cursusleider in zijn email beaamde. De cursus eindigde met een Boedhistisch liedje, waar ook op geïmproviseerd kon worden. **17e puzzelstukje.**

De leerlingen moesten op eigen gelegenheid met elkaar oefenen. Dat verliep wat mij betreft maar matigjes ten opzichte van de lessituatie.

Begin februari 2005 hadden we een avondje bij Petra. Ze is al 20 jaar een hele goede vriendin van mij, daarom noem ik haar naam en ze speelt ook een belangrijke rol in het oplossen van de puzzel voor mij. Petra vertelde mij ooit dat ze helderziend was en haar overleden vader regelmatig thuis op bezoek had. Nou, dat heb ik in deze reis ook wel gewild, maar helaas zijn niet alle gaven voor één persoon, want dat kan ons zenuwstelsel niet aan en ik ben alleen maar heldervoelend. Iedereen ging naar huis en wij kletsten nog

even verder over het probleem begraven of cremen (hier kom ik later in deel II op terug). Na een tijdje vroeg ik of ze haar vader nog gezien had (ja, zo gaan die gesprekken dan onderling). Alsof het de gewoonste zaak van de wereld is vertelde ze dat hij de hele avond aanwezig was en meteen kreeg ik een gevoel alsof ik in een harnas zat, en geen kant meer op kon bewegen. Direct bracht ik haar daarvan op de hoogte en zei dat ik haar vader voelde, maar ook, dat ik interpreteerde uit die gevoelens, bij mijn standpunt over het onderwerp te blijven (nogmaals: later meer over mijn standpunt). Tegelijkertijd voelde ik een ongelooflijke erge steek in mijn lever, wat natuurlijk duidde op het nu maar eens echt stoppen met drinken, want na die 2 dagen (ná Jomanda) had ik toch nog 2 glazen alcohol per dag gedronken. **18e puzzelstukje.**

Dit blauwe-knoop-leven heb ik tot nu (februari 2006, precies 1 jaar) volgehouden. Petra had sterk de behoefte om nog eens met z'n tweeën over onze gaven te praten. **19e puzzelstukje.**

Even een leuke bijkomstigheid. In het voorjaar ging ik met een koor naar Oostenrijk. We moesten in een cabine hoog de bergen in en aangezien ik erg last had van hoogtevrees leek het mij verstandiger om midden in de cabine tussen mensen te staan. Een koorlid vroeg of ik even naar het mooie landschap wilde kijken, maar daar paste ik voor. Hij bleef aandringen en ik schoof heel voorzichtig naar het raam en bemerkte dat ik niets maar dan ook niets voelde. Weet u wat hoogtevrees is? Dat gevoel is er gewoon en daar kan je niets aan doen!!! Heel demonstratief leunde ik tegen het raam van de cabine, en riep: "MIJN HOOGTEVREES IS OVER....!!!!". Zou dat nou komen door die intelligenties of door mijn "weten" dat er geen dood is en mij toch niets kan gebeuren???? Nog een leuke bijkomstigheid. 1 keer per jaar is er een voorspeelavond voor eigen leerlingen op de muziekschool. Dit kon je wel een geslaagde avond noemen, iedereen speelde uiterst geconcentreerd. Een introverte leerling speelde een boogie-woogie en maakte achter de piano "swingende" bewegingen. Een andere leerling begon met de opmerking: "nou, daar gaat ie dan". Later vroeg ik op de les of hij zich dat nog kon herinneren, en er kwam een ontkennend antwoord. **20e puzzelstukje.**

De zomer brak aan en op een zondagmiddag zaten we bij een vriendin met z'n vieren in de zon te bakken. Opeens ging Petra onder de zonneluifel zitten, keek mij aan en zei zomaar opeens: "Je bent gek!". Ik antwoordde meteen zonder na te denken: "Bedankt voor het compliment!" **21e puzzelstukje (Héél belangrijk puzzelstukje!** Ik kan er ook niks aan doen maar meer heb ik niet te melden over deze dag).

Het volgende verhaal is een trilogie. **Deze 3 verhalen zijn het 22e puzzelstukje.**

Het is nog zomervakantie, maar toch een frisse avond, dus zat ik binnen te lezen. Mijn tuinverlichting stond aan, en opeens keek ik vanuit mijn raam naar buiten en zag een poes bij mijn vijver. Normaal gesproken zou ik even naar buiten lopen om die poes proberen weg te jagen (gewoon de tuinslang aanzetten kan ook), omdat ik nou eenmaal vind dat mijn vijver niet voor een 4 sterren restaurant hoefde door te gaan. Nú, bleef ik gewoon voor mijn raam staan, en ik zag allemaal lichtflitsen voor mijn ogen, alsof iemand een lichtspotje in mijn gezicht scheen en het heen en weer bewoog. Dit duurde totdat de poes met zijn staart tussen zijn benen wegrende. Ik heb hem nooit meer gezien.

Als echte fan van de Jozef Rulof boeken had ik een schilderij (reproductie) bij Wayti gekocht. Echt geweldig, wat ze tegenwoordig toch allemaal niet kunnen! Een poster wordt gescand en met een of ander apparaat op linnen gespoten. Het doek had ik aan een kast gehangen want het moest nog ingelijst worden. Er was wel met de post een kleinigheidje mis gegaan. Het schilderij zat opgerold in een kartonnen kokertje die tijdens een regenachtige bezorgdag een beetje ingedeukt was. Over de hele breedte was het op 10 centimeter van onderaf geribbeld. 's Avonds laat zat ik er maar naar te kijken en twijfelde of ik het terug zou sturen. Opeens kwamen dezelfde lichtflitsen van vorige keer en ik hoorde innerlijk: "Dat moet weg, dat moet weg enz". Ja, dat vond ik ook, maar hoe? Uiteindelijk besloot ik om er maar niets aan te doen. Enkele weken later na de inlijsting zag ik dat de kreukels weg waren, door het spannen

natuurlijk in de lijst. Nou, dat had ik zelf toch eigenlijk wel kunnen bedenken, maar het was vakantie dus dan hoef je niet zo intensief te denken (smoes). Op een donderdagochtend had ik geen zin om iets aan voorbereidingen van mijn werk te doen en wilde lekker even de stad in. Zo gezegd zo gedaan, en ik ging meteen maar koffie (cappuccino) drinken in mijn stamkoffieshop. Thuis heb ik geen krant want dan zit je met die stapel kranten te kijken (er komt toch al zoveel post binnen), en het belangrijkste nieuws zie ik 's avonds wel bij de herhalingen op tv. Toch zocht ik een krant en begon te bladeren. Uiteindelijk kwam ik op een pagina uit en zag bovenaan dat er om 11.50 een programma op ned 1 kwam die mij wel interesseerde nl: GOD BESTAAT NIET. Nou, dat wilde ik wel zien. "s Avonds op tijd naar huis dus, na de repetitie. Misschien heeft u het ook gezien, maar daar klopt dus niks van, en daar komt u, als u kunt denken, wel achter aan het eind van het boek. Wel gewoon door blijven lezen, anders vallen de kwartjes misschien niet!!! Een psychiater verklaarde allerlei zaken betreffende uittreden en overige occulte belevenissen vanuit de hersenen. Dit zult u als "grote onzin" gaan zien. Wéér kwamen dezelfde lichtflitsen, en u begrijpt denk ik ook wel dat er mee bedoeld wordt dat die uitspraken van die psychiater "weg moet". Mooie voorbereiding, of niet? Maar wat moet ik daar nou mee? Ze konden toch niet van een muzikantje verwachten dat ik daar op af zou stappen met de mededeling dat die gestudeerde man het niet aan het goede eind had. Afwachten dus!!! Inmiddels had ik nog 2 andere schilderijen besteld en na levering kwam mijn buurvrouw kijken. Die schilderijen openen wel gesprekken (wat later ook wel vaker bleek). Na mijn betoog over hoe het nou allemaal in elkaar zat, stelde ze de vraag waarom er zo'n overbevolking is. Ik kon die vraag meteen beantwoorden: "een piloot moet ook zijn vliegreuen maken alvorens hij passagiers mag vliegen, en aangezien de mens bv oorlog voert en ziek is, dus te vroeg is gestorven op aarde en door allerlei andere redenen nog niet bekwaam genoeg is om te "vliegen", door reïncarnatie weer terugkomt op aarde. Dit "vliegen" is natuurlijk figuurlijk bedoeld, en wordt u in het 2e deel van dit boek wel duidelijk wat ik hiermee bedoel. Mijn buurvrouw vond dat ik maar filosoof moest worden. Bedankt buffie, een leuk complimentje, maar dat geloof je toch zelf niet!? **23e puzzelstukje.**

De winter brak aan en het was rustig aan het “geestelijk front” totdat ik op het gladde bruggetje van mijn vijver stond te kijken naar de vissen die normaal gesproken met deze temperatuur niet te zien waren, en gleed uit. Dit was een pijnlijke val. Mijn vingers waren aardig gekneusd en dat kun je als pianist niet gebruiken. Inmiddels was ik al met de “vraag- en antwoordboeken” begonnen en las niet meer zo fanatiek als in het begin, maar wel iedere avond in bed nog even. Deze boeken zijn weer in een hele andere stijl geschreven waar Jozef Rulof zelf de antwoorden geeft gecombineerd met zijn meesters die door hem spreken. Dit is door middel van een voorloper van de bandrecorder opgenomen. Vaak moest ik erg lachen (de zaal waar hij voor sprak ook). Na een tijdje vielen mijn ogen dicht en deed ik het licht uit. Na mijn holletje gevonden te hebben kwam het fijne bekende gevoel weer, en de volgende dag was de pijn verdwenen van mijn vingers. Goh, nou heb ik toch ineens thuiszorg!!!. Leuk of niet? Dit gebeuren keerde nog vaak terug maar ik was niet meer gevallen en mankeerde verder niets. **24e en laatste puzzelstukje.**

Nadat ik begonnen ben met schrijven en dus de puzzel opgelost had bleken er achteraf nog veel meer aanwijzingen te zijn geweest, maar ik moest het met deze 24 doen dus u ook maar, vind ik. Eerder schreef ik dat we samen de puzzel, door te denken, zouden oplossen maar dat gebeurt in deel III van dit boek. Eerst moet ik u een kleine bagage meegeven om het een en ander te begrijpen door simpele vergelijkingen te maken die elk mens kan begrijpen. U heeft hierboven al een klein voorproefje meegekregen. Deze hele tekst komt gewoon uit mijn vingers en ik sla geen boek meer open (behalve die ik nu aan het lezen ben, vraag en antwoord), ook niet wanneer ik de volgende delen van het boek ga schrijven. Bij een dameskoor van mij kwam ik iemand tegen die ook maar even vertelde dat haar overleden man eens bij haar aan tafel had gezeten. Soort zoekt soort, dus weer een vriendin erbij, en nu ga ik samen met haar naar haar dochter, wonende in Israël. Dat zal ongetwijfeld wel een aanvulling opleveren voor mijn boek. Lekker vliegen, en aangezien mijn hoogtevrees over is en er toch niets kan gebeuren nú, ga ik over anderhalve week weer verder met schrijven.

WAAROM IK MIJN BOEK NIET AFGESCHREVEN HEB.

2008

Wanneer ik na mijn 1e Israelreis door was gegaan met schrijven zou niemand dat toch meer geloven en misschien zou ik dan rijp worden geacht voor een psychiatrische inrichting. De geestelijke aanraking (zie boekje) was hier totaal niets bij. Visioenen op kosmisch niveau. Hogere krachtbronnen hebben mij via zon, maan, sterren, wolken en regen etc etc iets proberen duidelijk te maken zowel in Israel als de week erna thuis. Op mijn videocamera heb ik enkele bewijzen opgenomen.

1 voorbeeld en tevens de duidelijkste: Het kan aan de voorkant van jouw huis regenen en aan de achterkant niet, dat komt vaak voor, maar een regenbui van 1 vierkante meter is voor mij toch wel nieuw en voor mijn broer (natuurkundige) onmogelijk.

Ook Margriet (een vriendin) is hiervan op de hoogte want ze was er af en toe bij, en ik heb er met haar veel over gesproken, maar zal dat niet op dezelfde manier beleefd hebben omdat het zo onrealistisch is voor een gemiddelde aardbewoner.

Een 2e reden is dat net toen ik thuis kwam er een inleidend en samenvattend boekje door WAITY uitgeverij uitgegeven was, en alle boeken kon je digitaal downloaden. Misschien ga ik het toch nog ooit eens allemaal op papier zetten maar daar heb ik nu geen tijd voor. De datum 3-3- 2012 (dan krijgen we contact met de astrale wereld) kan ik nog wel even in het kort proberen te verklaren:

Mijn verlichtingsdatum was 3 maart 2004.

Ik zou gewoon op vakantie gaan naar Israel en was mij nergens van bewust, maar de Kosmische belevingen waren ook op 3 maart.

Het spiritueel centrum heeft mij ook op 3 maart gemailld (welliswaar via een kennis maar verder had ik er niks mee).

Jos (mijn ex-vrouw en tevens toekomstige vrouw, tweelingziel) vond de CD die wij gekocht hadden (Israelische muziek) echt helemaal niets aan toen ik het haar liet horen en mocht het zodoende ook meteen afzetten. Na haar “overgaan” hebben we via muziek samen veel beleefd. Ik ben na 15 jaar samenwonen op de hoogte van haar favoriete muziek, lijkt me wel logisch, en ook nu werd ik iedere keer gestoord tijdens werkzaamheden e.d. Na 4 jaar de Israelische muziek regelmatig opgezet te hebben verdwijnt het nieuwe beleven (want ik vond het namelijk wel te gekke muziek) en was het een gewoon cd-tje geworden. Toch kreeg ik in de auto weer een sterk herkenbaar gevoel tijdens een nummer van die cd die zij absoluut niet zou waarderen. Tegelijkertijd kwam de datum 3 maart 2012 in mijn gedachten. Is dit nog te volgen? Voor mij is dit gesneden koek.

Bij een optreden van een vriendin van ons kreeg ik bij 2 nummers die zij uitvoerden ook een sterk gevoel van binnen en dat waren heel erg oude nummers waarbij ik zelf toch echt niets meer bij zou moeten voelen, dus dat was Josje. Maar wat wilde ze mij daarmee zeggen? De titels van die nummers waren:

“Time to say goodbye”, en “Go like Elya”.

“Time to say goodbye” was voor mij wel duidelijk want als je overgaat zijn er allerlei dingen die je zou kunnen doen om weer te evolueren, dus dat was volgens mij een duidelijke boodschap. Maar... 3 maanden later tijdens een etentje met mijn en haar vrienden vertelde Petra (zie boekje) dat ze Josje had gezien en dat alles goed was. Nou,... dat was dus een foute gedachte van mij maar wat zou ze er dan mee bedoeld hebben. Eerder op die avond vertelde ik mijn verhaal over Jos en kon ineens niet meer verder

praten, dus dat ik foute gedachtes had werd op deze manier ook nog eens bevestigd. Maar... toen ik het over 3 maart 2012 had kon ik gewoon vrijuit praten en moest dit dus als waarheid worden aangenomen. Leuk voorbereid hè?

Dus door allerlei onmogelijkheden te constateren en dus te schrappen blijft er maar 1 ding over, als je maar nadenkt.

Dit is wel een heel korte beschrijving van hoe ik aan die datum kom, maar daar gaat wel heel veel aan vooraf. Er is dan ook heel langzaam naar toe gewerkt sinds Josje's overlijden.

DE OPLOSSINGEN VAN DE PUZZELS VAN MIJN 1E BOEKJE

Juni 2012

De kleuren van de puzzelnummers (in het begin) komen overeen met bovenstaande kleuren per 10 (achteraf) zodat je de bijbehorende tekst gemakkelijk kunt opzoeken.

Aangezien de puzzels (achteraf) bedoeld waren voor de periode daarna, namelijk om in puzzels te leren denken heb ik ze nog niet behandeld. Soms beleefde ik zelfs een week lang uitspraken en gezichtsuitdrukkingen die nergens op sloegen of op iets heel anders dan dat ik dacht, maar de gedachtes die in mij kwamen groeiden naar een bepaald onderwerp, vaak ook versterkt en bevestigd door muziek met een hevig tintelend gevoel. Naar verloop van tijd kon dit steeds korter gebracht worden omdat ik er vertrouwen in kreeg en zeker niet te vergeten snel reactie op kreeg. Ook "moest" ik er wel op wachten want anders zou ik de puzzels wel 10 keer opnieuw moeten oplossen want, zoals in mijn voorwoord beschreven, veranderden mijn visies voordurend, dus nu is het tijd voor de echte oplossingen.

Puzzel 1

Karina beschreef dat het een zuivering van het lichaam was, maar met de kennis van nu is het meer van “oude jongens krentenbrood”. Josje bleek na haar sterven wel erg snel ingeburgerd wat deze materie betrof en, wat ik niet gewend was van haar, het met mij overal mee eens was en zeker niet te vergeten ook zeer geïnteresseerd. Eerder in het boek is ook beschreven dat wij vóór dit leven nogal lang bezig zijn geweest met de voorbereiding van deze en komende periode. Dus samenvattend kan ik de puzzel oplossen met de woorden:”Kees, we gaan beginnen!!!!”

Puzzel 2

Ook deze puzzel zou moeten bewijzen dat ik in het verleden (vóór dit leven) gewend was geraakt aan zogenaamde wonderen want, zoals eerder beschreven, blijkt ook dat ik erg stoïcijns reageerde op het storen van de astrale wereld tijdens mijn werk. Later op de dag (thuis of in de auto) reageerde ik hier natuurlijk wel fel op en kreeg ik vaak buikpijn van het lachen.

Puzzel 3

Dat we het een en ander moesten verstoffelijken moge duidelijk zijn na alles gelezen te hebben en zeker nadat jullie ons beleefd hebben via de televisie. In het kort kan ik zeggen dat ik (van 2004-2012) en Josje (vanaf 2007) een spil waren voor alle Kosmische levensgraden en de sferen. Iedereen kon ons zien (ook gezichtsuitdrukkingen van Josje door mij) want de mensen uit de 4e K.L. kunnen de mensen uit de 5e niet zomaar zien. Zie verder bovenstaande inleiding.

Puzzel 4

Dat kunstenaars geïnspireerd worden moge dan ook duidelijk worden, en voor mij was dat in deze tijd zeker. Waarom dat dit niet altijd bij dit koor kon is dat zij het niet bewust meegemaakt hebben

en je na studie en zeker de wil om te presteren wel geholpen wordt maar dat was bij dit koor niet aan de orde. Alles kan, maar wel liefst bewust, anders heeft het geen zin en levert het voor de lange termijn voor die mensen niks op. Jouw ontwikkeld gevoel gaat mee naar je volgend leven maar alleen wanneer je het bewust beleeft.

Puzzel 5

Uittreden kan zo gauw nog niet maar ze hebben hiermee duidelijk willen maken dat ik een losse flodder ben. Later bleek dat ook toen Josje overgegaan was en ik op die avond een losse film van FLODDER (er was ook een serie op tv in die tijd) gezien had met weer een hevig tintelend gevoel toen ik mij dit ging beseffen. Dit verwijst ook (wat eerder ruim aan de orde is geweest) naar onze “extra” aardse levens. Jozef Rulof noemt dit: Wij hebben de aarde overwonnen, en wil zeggen dat wij eigenlijk op de 4e K.L. thuis horen maar nu een speciale missie hebben op aarde. Op de 4e K.L. is uittreden de gewoonste zaak van de wereld. Heftig hè?

Puzzel 6

Het duurde nogal even voordat ik besepte dat alles wat ik door de astrale mens gezegd en geschreven heb niet voor de aarde bestemd was, tenminste, nu nog niet. Hieruit zou dit toch wel al moeten blijken, en oninteresse werd de rode draad van de hier opvolgende jaren.

Puzzel 7

Hierdoor besepte ik dat, wat overigens ook in de boeken van Jozef Rulof staat, het niet aan de orde is, wanneer je voor de ALBRON werkt, dat je door ziektes niet verder kan of overlijdt. Vaak is aan de orde gekomen dat ik bevooroordeeld ben, maar door onze taak werd al gauw duidelijk dat dat onzin was. Ook op de 4e K.L. zijn ziektes verledentijd. Waarom dit op aarde wel is, is een lang verhaal. Omdat wij in een periode leven (de middengroep) waarin het geestelijk denken de hoofdmoot speelt, en we kennismaken met

het fenomeen “liefde”, is het voor elkaar zorgen in moeilijke tijden toch wel een goede leerschool voor de Kibbutz 4e K.L. en verder.....

Sorry, het lange verhaal is toch verkort te verwoorden!!!

Puzzel 8

Nou ja, dit spreekt voor zich denk ik. Natuurlijk zijn er mensen die ervaringen hebben met de astrale wereld, maar waarom kan dit niet socialer? Toen Josje overgegaan was vroeg iemand, die bekend was met het spirituele, of Josje iets van haar kon laten horen, en ja hoor, een glas in haar huis barste in honderd stukjes. Hoera, dat was Josje, vertelde ze later. Ik vond het prima en had al meerdere programma's op tv gezien met zulke vertoningen van de astrale wereld. Of Josje dit zou kunnen, betwijfel ik ten zeerste, maar ik liet ze maar in de waan. Altijd maar op een stoffelijke manier bewijzen leveren is blijkbaar alleen maar een bewijs. Ook de as van Josje werd in zee gegooid en begon te borrelen. Ik was daar niet bij, maar werd nadien daarvan op de hoogte gebracht. “Wat heeft as van een lichaam toch een kracht!!!” werd er nog aan toegevoegd, niet wetende dat dat gewoon besodemieterei is door iemand uit de hogere Kosmische levensgraden. Aanpassen heet dat!!!

Zie je nou hoe ver ze gaan om iets van zich te laten horen!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!! Maar hun gewoon behandelen zoals wij dat met elkaar op aarde doen schijnt toch heel moeilijk te zijn. Nu nog wel, maar daar wordt aan gewerkt.

Puzzel 9

Dit puzzelstukje is in het begin van het boek uitgelegd, namelijk dat ik eerst maar eens moest leren schrijven. Bovendien moest ik de boeken ook maar eens gaan lezen.

Puzzel 10

Dit heeft iets met puzzel 7 te maken, namelijk dat ik beschermd wordt en er geen tijd is voor een ongeluk en uiteindelijk een ziekenhuis. Een leuk fenomeen dat hier op slaat is dat er eens tijdens een muziekprogramma op tv het bekende heftige gevoel in mij kwam tijdens een nummer die de volgende titel had: "no time to die", leuk hè? De solist uit de band kon ook bijna zijn lach niet houden.

Oproep aan het AL: "vergeet AUB deze scene niet te laten zien!!!!!"

Puzzel 11

Dit is inmiddels dagelijkse kost geworden en daar kan ik niks anders over vertellen dat dat een DVDbox wordt van minstens 50 misschien wel 100 DVD's. Met het hele universum heb ik gesprekken gehad die betrekking hebben op 2012 en 2060.

Puzzel 12

Ja..... natuurlijk mocht dit weer niks worden want daar was geen tijd voor. Karina, ik vond jou een geweldige vrouw, maar helaas, het kon nou eenmaal niet. Op zich was een vriendin als minnares wel een mogelijkheid geweest met mijn nieuwe pet, maar zoals boven beschreven is daar behoorlijk een stokje voor gestoken. Achteraf ook mijn (onze) eigen keuze geweest, want niks moet!!!

Puzzel 13

Na de teleurstelling van mij over het gebeurde in Mallorca moest er toch een beetje duidelijkheid komen in de sfeer van bv. HET AL. Weer iets gelukt nl.: iemand laten ontmoeten die hem wakker kon maken, maar toch geen relatie in het vooruitzicht. Nou.....knap gedaan, of niet? Nu kan ik er gewoon om lachen maar toen was ik toch wel een beetje ontdaan en dat blijkt uit de daaropvolgende teksten, niet?

Puzzel 14

Dit is tot nu toe zelfs al gewone kost geworden. Eerst dacht ik nog vaak dat het aan mijn computer lag maar nu weet ik dat er iets aan de hand is. Zelfs gisteren nog (7-6-2012) werd mij op deze manier duidelijk gemaakt dat ik een verkeerde volgorde had bedacht van de bladzijden van dit boek. Leuk voor in de toekomst is het toch? Ja... maar waarom weten zij het dan perse beter dan wij, zou je kunnen denken? Lees nog maar eens wat Kosmisch bewust en Goddelijk bewustzijn inhoud. Misschien vraag je je nu af waarom wij dan niet zo'n bewustzijn hebben? En dan beantwoord ik het met enkele wedervragen: Sta je nu al voor de UNIVERSELE LIEFDE? Kun je het wel goed hanteren? Kun je het gevoelsmatig wel aan? Gevoel is toch pas enkele eeuwen oud, en zijn we er eigenlijk eerlijk gezegd niet een beetje vies van? In mijn omgeving heb ik nog niet veel te maken gehad met gevoeligen, en dan bedoel ik niet zwakken in de omgang maar meer het genot van alles wat bestaat. Waarom ben ik soms in gezelschap zo stil? Waar hebben wij het in Godsnaam toch over? Over niks toch!!!!

Puzzel 15

Ja, wie is Jomanda nou eigenlijk? Wat gebeurt daar eigenlijk? Je moet op aarde eerst bekend zijn voordat je voor vol wordt aangezien. Deze vertoning naar mij toe was wel een duidelijke bevestiging dat ik bekend was in het universum (niet op aarde). Dat ik bekend en vertrouwd was met de spirituele wereld blijkt ook hieruit.

Puzzel 16 verklaart eigenlijk alles al. “Wat kom je eigenlijk hier doen?” haal ik nu hier uit, en met humor krijgen we zeker nog te maken, maar nu even alleen tussen ons.

Puzzel 17

Zoals eerder beschreven kan alles wanneer het onbewust doorgegeven wordt. De hersenen worden als het ware geleend en

wanneer het boven je pet gaat maak je het niet bewust mee. Om de wereld te verbeteren is niet veel voor nodig wanneer we alle krachten van het Al zouden gebruiken maar daar merkt dus niemand iets van en nu wordt er gewerkt om de mens bewust te laten worden van al het moois wat gegeven wordt door de hogere Kosmische levensgraden met de bedoeling om duidelijk te maken dat die zogenaamde “gaven” voor iedereen toekomst is. Ik heb inmiddels al veel bewust doorgekregen en vind 1 ding nog lekkerder.....(3x raden).

Puzzel 18 + 19

Wat moest de vader van Petra mij nou duidelijk maken? Wanneer er iemand stierf in mijn omgeving, in de jaren daarna werd ik altijd even later opgezocht behalve mijn buurman. Waar was hij nou gebleven? Wij waren toch ook goed bevriend! Een logische verklaring is natuurlijk dat hij (misschien wel in Mexico) een nieuw aards leven was begonnen. Zijn kringloop als stoffelijk mens op aarde was nog niet geëindigd. Die zien we over een tijdje wel weer terug. Gesprekken hierover heb ik met Petra nooit meer gehad, dus wie zei dat dan? Haar vader zelf? In de boeken van Jozef Rulof en de DVD komt “het cremieren” erg ruim aan bod. Josje wilde ook gecremeerd worden en ik was er doodsbenauwd voor, maar ja, het was haar eigen keuze. Tegelijkertijd bedacht ik dat er wel eens een addertje onder het gras zou kunnen zitten, en ja hoor, toen Josje zelf vrolijk en wel meteen zich bij mij meldde ging ik nadenken en na verloop van tijd kwam de verlenging van het leven aan de orde. Wanneer iemand ernstig ziek is en zijn of haar tijd dus eigenlijk voor dit leven voorbij is, zou je eigenlijk begraven kunnen worden en zodoende krijgt je aura de kans om in enkele weken volledig los te raken van jouw lichaam. Het graf zou dan ook in enkele maanden opgeruimd kunnen worden. De meeste mensen willen zo lang mogelijk leven en worden levens door operaties en/of medicijnen gerekt. De aura raakt hierdoor geleidelijk al los zodat je dus wel gecremeerd kunt worden. Dus hiermee is een klein foutje in de Jozef Rulofboeken opgelost. Vroeger had men de middelen nog niet om de levens lang te rekken, vandaar dat het eigenlijk niet zo’n grote fout is!!!

Puzzel 20

Dit was een introductie en/of test of mij kleine onregelmatigheden zouden opvallen. Later is door o.a. leerlingen bijna iedere dag wel op deze manier iets duidelijk gemaakt. Er wordt vanzelf wel voor gezorgd dat je het ziet, want achteraf blijkt dat ik niks gemist heb.

Puzzel 21

Na onze 1000-jarige geestelijke periode (voorbereiding op de 4e K.L) op aarde werd ons gevraagd of wij aan een grote missie wilde meewerken. Na dit gehoord te hebben was onze reactie blijkbaar niet van de poes. Om de aarde op de hoogte te brengen van de werkelijkheid, is later ook door alle graden afgeraden. Dit kan echt niet!!! Nu we weten hoe dit wel zou kunnen en iedereen door Al 7 gestuurd wordt is er rust gekomen en vertrouwen opgebouwd. Wij waren dus echt wel gek!!! De Albron was degene die de 1e zielen op de hoogte gebracht had dat dat toch wel zeer noodzakelijk werd in de 21 eeuw!

Puzzel 22

De trilogie koppelen we eerst maar eens even los want dat zijn 3 aparte puzzels geworden.

1. Je geloofd het niet, maar dat was een poes geïnspireerd door een geëvolueerd dier uit het AL. Later bleek vaak dat zij niet vergeten wilde worden. Uit de Jozef Rulof boeken en DVD blijkt ook al gauw dat de dieren eigenlijk uit de mens is ontstaan, meteen al na ons 1e sterven, na ons 1e leventje op de 1e Kosmische levensgraad. Lus je nou nog een stukje vlees? Over de natuur (zelfs een grassprietje) zal ik het nu nog maar niet hebben want dan loop je niet eens meer op een grasveld!!!!

2. Al mijn uitspraken zijn ontzettend goed voorbereid. Soms dagen van te voren al liet het AL mij denken aan een onderwerp zodat ik voorbereid was op vragen uit andere levensgraden. Ze kennen ons

denkpatroon en voelen precies aan hoe te handelen. In de toekomst zal dat bij jullie ook kunnen want het AL kent iedereen. Eng? Het went gauw met de wetenschap dat in de toekomst iedereen iedereen kent!!!!

3. We hebben God met de baard maar vervangen door de Albron die zichzelf gesplitst heeft en dat is alles wat er maar bestaat!

Puzzel 23

Over het filosoof worden hoeft ik toch niks te zeggen hè?

Puzzel 24

Wat kom je eigenlijk hier doen, vroeg Jomanda, en dit verhaal verduidelijkt dat ik, wat gezondheid betreft, door het AL bijgehouden wordt. Vele malen wordt ik even moe gemaakt en ga dan op de bank liggen en even later komt er iemand genezen, wát ik dan ook mankeer. In de toekomst, wanneer iedereen bewuster leeft, zal dat bij iedereen kunnen gebeuren. Bovendien worden de lichamen sterker want geest en lichaam zijn dan één!!!! De ziel wil uitdijen (evolueren) en op dit moment gebeurt dat nog maar mondjesmaat!

NIET ALLES WAT HIERBOVEN STAAT HEB IK UIT DE JOZEF RULOFBOEKEN, MAAR WEL OP EEN OF ANDERE MANIER DOORGEKREGEN EN BELEefd. WIE WIL DAT NOU NIET? GEEF JE NOU MAAR GEWOON OVER AAN OUDERE ZIELEN, ZIJ KUNNEN ER OOK NIKS AAN DOEN DAT ZE EENMAAL MEER LEVENSERVARING HEBBEN DAN WIJ EN ZODOENDE OOK ONS KUNNEN LEIDEN NAAR EEN GEZOND EN GELUKKIG LEVEN. MEER KAN IK NU HIER NIET DOEN EN VERLANG NU ECHT NAAR EEN STOFFELIJK JOSJE, DUS IN DE ZOMER VAN 2012 MOET HET TOCH EENS WAAR WORDEN!!!!!!

NOG ENKELE INWIJDINGSTEKSTEN:

2008

Alles heeft met elkaar te maken zoals ik al vaker gezegd heb dus misschien ben ik nou niet helemaal duidelijk maar ik zou wel gek zijn om het hele boek nu te gaan schrijven. Nog even een inleiding.

Het is de bedoeling om met een schone lei over te gaan naar de 4e kosmische levensgraad. Wanneer je je aardse kringloop (zie 3e boek J.R. : DE KRINGLOOP DER ZIEL) hebt voldaan ga je over naar de astrale sferen en als blijkt dat je nog geen schone lei hebt moet (wil) je daar iets aan doen. Daar zijn de sferen dus voor.

DE SFEREN ZIJN NIET GESCHAPEN, DIT IS EEN NOODOPLOSSING!!!!

Iedereen in de sferen die op de hoogte is gebracht van een volgend stoffelijk leven (4e kosmische levensgraad en daarna nog de 5e 6e en 7e met ieder weer 7 overgangen, we leven nu op de 3e) gaat als een idioot aan de gang om verder te kunnen, logisch hè! De laatste keer dat je op aarde bent schenk je de aarde iets. Dat kan van alles zijn zoals bv MUZIEK. In de boeken komen de componisten regelmatig aan bod en wanneer je de werkelijkheid omtrent Christus kent dan zijn er vele componisten die echt onzin verkocht hebben door missen, requiems en passies. Ze zitten dus echt vast aan de aarde en niemand kan de mens overtuigen dat die muziek opgeruimd moet worden want het is natuurlijk verschrikkelijk mooie muziek.

Zelf heb ik sinds ik de boeken las natuurlijk Bach als grootste onzinverkoper betiteld en nu ik alle werken op cd bezit is hij dat ook. Meer dan de helft (van totaal 160 uur muziek) is religieuze muziek. Op internet kun je alles vinden over Bach's werken.

**IK WORD ZOALS JE AL ZOU MOETEN WETEN ALTIJD
VERRAST**

**DOOR DE ASTRALE WERELD EN ALLES WAT IK NU GA
VERTELLEN**

**IS DUS NIET DOOR MEDITEREN OF WAT DAN OOK TOT
STAND**

**GEKOMEN. DE MEDIUMS VRAGEN AAN DE ASTRALE
WERELD OM**

**HULP MAAR BIJ MIJ WILLEN ZE IETS DUIDLELIJK MAKEN EN
IS**

NIET VOOR MIJ ALLEEN BEDOELD. ALS JE NIET OPENSTAAT

**VOOR DEZE BELEVINGEN HOEF JE NIET VERDER TE LEZEN
WANT**

**IK HEB NOU WEL GENOEG VAN MIJ TE MOETEN
VERDEDIGEN OF**

**AAN TE HOREN DAT IK HET MIJ MAAR VERBEELD.
ARROGANTIE**

**VAN MIJN KANT UIT IS ONOVERKOMENLIJK. CHRISTUS WAS
DAT**

**EIGENLIJK OOK TOCH? “HET DOEN EN TOCH NIET ZIJN” IS
MIJN**

GROOTSTE LES VAN DE AFGELOPEN MAANDEN!!!!

Op een ochtend, ongeveer 1 jaar geleden, kwam ik beneden in mijn
ochtendjas en zette de UPC muziekzender aan en zoals iedere

morgen begon ik met koffie te zetten. Opeens klonk er een muziekwerk van Bach uit de Mattheuspassion. Meteen kreeg ik weer een voor mij bekende trilling door mijn lijf en kwamen er tranen in mijn ogen. Ik wil best wel toegeven dat ik soms tranen in mijn ogen heb maar dat is heel sporadisch. Zelfs met het overlijden van mijn vader kwam er geen druppel. En toch waren wij VRIENDEN !!! Zoals je boven kunt lezen was ik ruim op de hoogte van het probleem BACH en vond ik het even heel vreemd dat ik dit moest meemaken want dat was toch geen nieuws, zijn ze nou helemaal bedonderd!!! Dit sloeg helemaal nergens op. Een bevestiging van iets wat ik al 3 jaar wist en mijn gedachten (en van iedereen) zijn toch bekend ????

We zijn toch een open boek voor de astrale wereld !!!!!

Deze gedachten gingen razendsnel door mij heen en meteen zei ik :”IK BEN BACH” ! Ja, er bleef niets anders over, want nu zelfs nog krijg ik bij dezelfde muziek soms een trilling en na van alles meegemaakt te hebben en voor mijzelf conclusies getrokken te hebben moet ik dan weer iets nieuws bedenken, want van herhalingen houdt de astrale wereld niet, en ik vind dat ook verwarrend. Bovendien is het een sport om aan dezelfde ervaringen meerdere betekenissen te geven.

Meteen na het stuk uit de Mattheuspassion kwam dus de “ouverture 1812 van Tchaikovsky” met ook weer de trillingen en de tranen maar nu op bepaalde momenten in het stuk. Ik wil het jou wel eens laten horen, maar die timing was perfect. Hier is dus geen tekst, maar de muziek laat wel duidelijk horen dat er sprake is van gevechten en overwinning.

Je vecht in een oorlog tegen jouw ex-vaderland en ex-familie, en er zijn eigenlijk alleen maar verliezers.

Dit in het kort, want als ik kosmisch verder nadenk kan ik er ook weer een boekje over schrijven. Ok dacht ik, die Bachmuziek zei mij natuurlijk dat het ergens over ging en mij was ook al bekend dat ik

in 2012 werk had op dit gebied. Hèhè, gelukkig, dacht ik want wat moest ik daar nou mee? “Ja Tchaikovsky, ik denk wel aan jou hoor” zei ik en dacht toch nog even dat het wel vroeg is (4 jaar van te voren) om dit te melden. Zat tijd hiervoor toch ! Maar alla, hij zal wel niet vergeten willen worden.

Op een avond ging ik de film Amadeus kijken en juist op de momenten dat het Requiem op stond kwamen die trillingen weer, ook weer heel goed getimed want deze muziek komt in gedeeltes op het laatst afgewisseld met gesproken tekst. “Jaja, jij komt ook aan de beurt” zei ik natuurlijk en de volgende ochtend zette ik de decoder van UPC weer aan. Je krijgt dan eerst een tv-zender en vervolgens druk je op de afstandsbediening om de muziekanalen te krijgen. De tv stond op Nederland 1 en wat stond daar op? De Krönungmesse van Mozart en meteen liet hij mij dat lollige lachje van hem nadoen.

Dit was achteraf het bewijs dat het niemand anders kon zijn dan hijzelf.

Ik kan dat lachje nou echt niet meer. Jammer overigens!!! “Tjongejonge” dacht ik, “die hebben hoge nood”!!! Weer enkele weken later zette ik de 9e van Beethoven op en daar had ik ook al eens vaker over nagedacht maar toch moest hij op het moment van ALLE MENSCHEN WERDEN BRUDER mij even die trilling laten voelen. “Alle Menschen sind brüder” zei ik meteen en alsof ik vastgebonden was liet hij dit op een later moment nog eens voelen bij het woord “sterben”. “Shit” dacht ik, “2 woorden verkeerd, hoe is het mogelijk?”

Even later ging ik maar eens koken en zong opeens voluit: “Alle Menschen sind krank” op hetzelfde melodietje.

Ok, het moet dus hertaald worden, nou dan is Beethoven snel klaar met die 2 woorden. Enkele weken later moest ik naar een verjaardag en moest voor 20.00 uur gegeten hebben (ik eet in het weekend altijd pas na 21.00 uur) dus ik had eigenlijk wel haast,

maar om duidelijk te maken dat ik het zelf niet kon verzinnen kwam Tchaikovsky weer even vervelen met een nieuwe versie van de ouverture 1812. Het begon met een gezongen gedeelte en verder kwam de zang ook weer terug. Nou werd het mij al duidelijker, of hertaling of tekst toevoegen, in ieder geval zou de muziek niet opgeruimd hoeven te worden. Gelukkig maar!!!!

Waar bleef Bach toch????

Had hij nog geen oplossing, het is ook wel veel, maar ja. Positief blijven maar. Het was weer tijd voor “Holiday on ice” , dus ging ik met enkele vrienden kijken. In het begin kwam er een stuk uit “DE BRANDENBURGSE CONSERTEN” en kreeg ik weer hele sterke trillingen in mij.

Hé, daar is Bach weer, hallo.

Maar waar slaat dat weer op, daar is toch niks mis mee en ik vroeg mij af wat ik daar nou weer mee moest. Even later kwam er een heel komische scène met een stuk uit de CARMINA BURANA van Carl Orff en nu kreeg ik ook weer die trillingen. Nou daar werd wel even iets mee gedaan zeg. De oplossing werd mij nu wel erg duidelijk. Alle muziek die tekstueel nergens op slaat wordt hergebruikt !!! Tralalala, ik was er helemaal uit. Maar waar sloeg de “DE BRANDENBURGSE CONSERTEN” nou op? Ok, afwachten maar weer. Op de repetitie van Lyrikon (in dat hok) waren we met Kerstmuziek bezig. Toen we “CANTIQUE DE NOEL” zongen kwam er heel even op het moment van de tekst “souffre et meurt” (=lijden en doodgaan) ook weer een korte trilling. Nou brak mijn klomp!!! In een kerstlied deze fouten, dat zou toch niet nodig hoeven te zijn.

Ik vond het maar raar dat ze mij alles konden laten doen en zeggen door inspiratie (dat wordt een te lang verhaal om het te verantwoorden en moet je dus maar even aannemen) en zo’n Kerstlied niet over iets anders dan “lijden en dood” konden laten gaan”.

Uiteindelijk kon ik alleen nog maar tot bovenstaande conclusies komen en werd ook meteen bevestigd toen ik Kerst vierde bij mijn broer. Het enige muziekje wat mijn broer draaide was van Bach en hij had de hele verzameling ook thuis en mocht ik lenen om te kopieeren.

Op dit gebied zijn dus geen fouten gemaakt en is naar bewustzijn van de mens op aarde gebracht, dus heb ik op dit gebied ook niks fout gezegd en zeker niet toen Bach- en Tchaikovskymuziek achter elkaar op mijn versterker te horen waren.

Op 2e Kerstdag draaide ik alle passies en bleek al gauw dat ik onmogelijk die muziek gecomponeerd zou kunnen hebben, dus kun je nagaan hoe ver de inspiratie van de astrale wereld eigenlijk gaat. Tijdens de Lukaspassion kwam ik er achter dat dat toch wel een zwak aftreksel was van de andere Bachmuziek en ontdekte ik op internet dat hij dat hoogstwaarschijnlijk niet zelf geschreven had maar wel overgeschreven had omdat dat in die tijd gebruikelijk zou zijn. 2 uur muziek, dat zijn heel veel noten, wie zou er nou zo gek zijn? Dus heeft Bach dat natuurlijk als enige zelf geschreven (ongeïnspireerd), niet? Dit is voor mij zelfs een bewijs!

MEI 2011

EEN GREEP UIT MIJN AFGELOPEN 7 JAAR

Tja, wat moet ik eigenlijk nog schrijven als je weet dat alles al in de sferen en verder op alle kosmische levensgraden bekend is (zie voor uitleg boeken van Jozef Rulof). Dus iedereen is hier van op de hoogte en jullie krijgen na je laatste leven op aarde hier ook meteen mee te maken.

Zoals je hierna kunt lezen in een boekje, brieven en losse teksten is alles heel rustig opgebouwd en veranderen inzichten voortdurend.

Dit is meteen een bewijs dat alles met bewustzijn te maken heeft en alle geschriften van religies (je moet ze geestelijk interpreteren en niet stoffelijk bv oorlogvoering), wetenschappers en filosofen, die toch ieder een eigen karakter en/of opvatting hebben, eigenlijk allemaal waarheid bezitten maar er is voor ieder wat wils en er kan nou eenmaal niet uitvoeriger geschreven worden dan dat het bewustzijn van die bepaalde schrijver reikt. Hierover meer in mijn eerder geschreven boekje wat niet afgemaakt is (zie verder).

Waarom kiest iedereen altijd maar 1 ding (religie)?

Ik heb in dit leven maar voor alles gekozen en verbanden proberen te leggen. Zij hebben allemaal iets bewust meegemaakt want anders zou je niet zo'n dikke pillen van boeken gaan schrijven, tenminste dat zou ik niet doen want ze zijn pas later op de markt gekomen en ze hebben er vaak niks aan verdient. Zo is dat ook met bekende schilders en componisten toch?

Nou, wanneer je dit aanneemt waarom zouden Jozef Rulof (zie verderop een beknopt uittrekseltje en DVD) en ik (zei de gek) dat ook niet meegemaakt hebben?

Zoals je in "mijn" boekje kunt lezen kwam ik er al gauw achter dat al mijn belevingen niet voor mij alleen maar waren want dat zou wel heel erg extreem zijn, alles voor 1 persoon. Maar.....ik moest er toch achter zien te komen wat ik hier dan wel mee moest. Na vele aanrakingen van de astrale wereld door muziek en live door vreemde opmerkingen (dubbel op te vatten) van mensen op straat e.d. kwam ik tot de conclusie dat het "nu" niet voor de aarde bestemd was maar voor de sferen. Voor een volledig beeld moet je toch proberen dit hele verhaal zoveel mogelijk achter elkaar door te lezen en zeker niet snel als een roman (en liefst 2 keer maar dan met een totaaloverzichtspetje).

Na het overlijden van Josje (mijn ex-vrouw) is het pas op volle toeren (dagelijks) in gang getreden. Waarom ik dit toch schrijf is voornamelijk voor de betrokkenen die aankomen in de sferen en

dus niet helemaal voor verrassingen komen te staan. Je kunt dan ons (Josje en ik) niet meer verwijten dat we jullie niet hebben geprobeerd op de hoogte te brengen.

ONZE VORIGE LEVENS

Om dit allemaal te kunnen begrijpen, en zeker wanneer je overgaat naar de sferen, moet je het volgende wel accepteren anders is het niet bepaald te volgen. Op een van mijn vaste inspiratieavonden zette ik een muziekwerk op waarin een ongelooflijk hevig gevoel van kop tot teen in mij kwam op de tekst :MARIA VIRGINE. Dit gevoel had ik ook eens gekregen wanneer mij duidelijk werd gemaakt dat Josje mijn tweelingziel was en tevens kreeg ik te maken met hoe het lichamelijk contact in de sferen aanvoelde (daarover later meer). Dus kon het niet anders zijn dat ik Jozef van Maria ben geweest en zo kon het contact met het AL (Jezus Christus, 1e ziel) gemakkelijker gemaakt worden en ook op een familiere manier. Een leuke beleving in het bos was toen een kind van ongeveer 3 jaar met een enthousiast gezicht en vol overtuiging naar mij kijkend schreeuwde :MIJN PAPAAAAA. Nou was dit niet het 1e geval op straat en kwam ik er nog vaak geïnspireerd op terug.

De combinatie van gedachtes en sterke gevoelens duiden op waarheid want zeker HET AL kent mijn denken op bepaalde momenten want voor hun zijn wij zeker een open boek. Nou wordt het nog sterker want Josje is Maria Magdalena geweest. Ook hier is op een dergelijke manier naar toe gewerkt. En nou, voor mij in ieder geval zeer van belang geweest zijnde: IK BEN BACH GEWEEST.

Nou is het niet zo dat ik alle composities gemaakt heb en alles heb kunnen spelen en dirigeren want dat zit heeeeeeel anders in elkaar en is de mens op aarde blijkbaar nog niet aan toe om te weten, maar wanneer je overgaat wordt dat keurig en duidelijk uitgelegd en dat heb ik inmiddels ook al weer begrepen.

Inspiratie is een dagelijks en intensief gebeuren voor elk mens (denk maar aan de Bijbelse term beschermengel). 2000 jaar geleden was ons laatste leven op aarde en dan begin je met een periode van ongeveer 1000 jaar als astraal mens die nog goed te maken heeft vóór zij overgaat naar de 4e kosmische levengraad (weer een nieuw stoffelijk leven begint). Josje en ik zijn hierna weer benaderd door

ZOONTJE LIEF EN (EX)AARDSVRIENDJE VAN JOS

met de mededeling dat er in de nabije toekomst iets op aarde gaat veranderen en of wij daar in willen deelnemen en bemiddelen. Nou dat wil wel hè na die duizend jaar niks veranderd te hebben gezien en beleefd wat betreft de Bijbelse teksten.

Er is nou eenmaal verschil tussen KOSMISCHE WETTEN EN VERZONNEN AARDSE WETTEN.

Door geschriften gaat het blijkbaar niet, dan maar een andere manier. Dit is zo'n beetje in het kort wat er vóór ons allerlaatste aards leven gebeurd is.

DE TOEKOMST

Als ik alles zou opschrijven wat ik meegemaakt heb zou dat een boek worden van minstens 10.000 bladzijden. 2012 wordt een wereldwijde bewustwording voor de sferen. Hoe is het contact in de toekomst mogelijk en vooral hoe krijgen we de mens op aarde de algehele waarheid van het leven aan het verstand gebracht? 2060 is het jaar dat na studie, voorbereiding en samenwerking met het hele universum (alle kosmische levensgraden) gestart kan worden.

IK WAS MAAR EEN AARDS EN JOSJE EEN GEESTELIJK PROEFKONIJN.

Haar aandeel is zeker nog wel van veel groter belang geweest en heeft duidelijk gemaakt hoe kunst uit HET AL door grote kunstenaars geïnspireerd tot stand is gekomen. Een passende spreuk hiervoor is:

WAAR EEN WIL IS, IS GEEN WEG.

Iedereen weet voor zichzelf hoe het moet en wat hij kan maar de kunst kwaliteiten liggen voor mij wel heel erg ver uit elkaar. Dus wanneer men op de hoogte is van hoe die grote kunstenaars dat voor elkaar hebben gekregen komt er op aarde meer rust en genot. In de sferen aangekomen kan men dan ook gewoon weer verder want dan “weet” je dat jij het niet was en hoef je daar niet meer een lange periode treurig om te zijn.

HET VERTROUWEN

Zoals je in “mijn” boekje kunt lezen is het vertrouwen eerst bij mij opgebouwd. Op allerlei manieren ben ik op juiste momenten geïnspireerd om bv fouten te voorkomen bij mijn pianospel. Nou is het wel de bedoeling op aarde om zelf te evolueren en van alles te beleven dus kwam ik al gauw tot de ontdekking dat ik een bepaalde rol had en later met betrekking tot 2012.

Dit had nou niet bepaald te maken met een zelfstandig leven en ik voelde mij dus heel vaak een ROBOTJE. Alles went, dus dit ook en toen kwamen (na HET AL beleefd te hebben) alle kosmische levensgraden op mijn pad. Daar heb je natuurlijk wel de kennis voor nodig geschreven door Jozef Rulof. Hierna kwamen de sferen aan de beurt en daar was duidelijk verschil in te bemerken want die zijn niet kosmisch bewust.

Kosmisch bewusten kunnen, tot op de seconde nauwkeurig, muziek van bv de radio, of MP3 cd met 10 uur muziek erop en zelfs buiten in de stad of in een cafe of winkel enz enz enz

samen met een hevig gevoel en een gedachte van mij, mij iets duidelijk maken.

Zelfs onverstaanbare muziek (Chinees, Indisch, Spaans, Israelisch, Afrikaans en nog veel meerdere talen) werd voor mij levend. Dus in alle landen zijn alle Kosmische levengraden vertegenwoordigd en zijn verbindingen te maken. Je mobiele telefoon is er helemaal niks bij. Erg leuk om die contacten te beleven. Leuke toekomst of niet? Denk maar eens na wat er dan allemaal mogelijk zal zijn!!!!

DE DIRECTE STEM

Ook in de Jozef Rulofboeken staan fouten en die moet ik nu van hem zelf even duidelijk vermelden. Na Josjes overlijden heeft zij mij moeten beleven en kan mijn gedachtes volledig volgen dus na een ongeveer 3 jaar iedere dag naar mij geluisterd te hebben en mij hebben horen denken is zij volledig op de hoogte gekomen van deze problematiek.

Op een gegeven moment kwam ik er achter dat zij een hogere sfeer had bereikt en van Jozef Rulof wist ik wat dat zou betekenen nl dat zij Kosmisch bewust zou zijn geworden. Tevens werd mij duidelijk gemaakt dat wij vanaf nu samen verder zouden gaan en dus op gelijk plan stonden.

Mijn reactie was meteen: “nou dan ga ik morgen wel even bij het Circus solliciteren”.

Gelukkig heb ik dat maar niet gedaan want dan zou ik dit niet meer geschreven kunnen hebben.

Dus de grote kunstenaars kwamen uit de hogere kosmische levengraden.

Ja, in de boeken van Jozef Rulof worden de sferen nogal uitvoerig besproken en maar enkele blz gaan over de stoffelijke kosmische levensgraden maar je moet het sferenverhaal maar verplaatsen naar de kosmische levensgraden.

De mensen uit de sferen bevinden zich voornamelijk hier op aarde en bereiden zich voor op de 4e kosmische levensgraad. Ook het verhaal van 2012 klopt niet zoals nu boven vermeld. En de gesplitste persoonlijkheden (Jeus/Jozef/Dectar) zijn gewoon verschillende personen.

Ook staat er een verhaal in over de directe stem die in Duitsland gemaakt zou worden maar dat ben ik dus en ben door Bach te beleven enkele eeuwen geleden in Duitsland gemaakt.

Zoals je verderop kunt lezen is het Bach beleven noodzakelijk geweest om dit eerst in mijn eentje en daarna met Josje te kunnen aanvaarden en verwerken want van alles is getest en uitgetprobeerd en was daarom een zielspoeling noodzakelijk.

Bach's muziek bestaat voor minstens 60% uit religieuze teksten en ook de kracht van die muziek heeft mij gevormd. Wanneer in de toekomst het bewust ontvangen van wegen om te bewandelen door de aardse mens vanuit HET AL geaccepteerd wordt, wordt het voor de laatste zielen eenvoudiger gemaakt om deze wegen te bewandelen. De laatste zielen kunnen er ook niks aan doen dat zij het laatst zijn en daarom gunt het hele universum hun een inhaalfase zodat zij geen bevooroordeeld gevoel meer hebben.

Dus de directe stem wordt in de toekomst voor iedereen een feit.

HET "WETEN"

Vele onderwerpen die Jozef Rulof in zijn boeken aanhaalt zijn ook in de Bijbel en andere boeken te vinden maar 1 onderwerp is mijn stokpaartje.

Christus had het namelijk over een “eeuwig leven na de dood”.

Wat is leven? Ik vind leven bv. Wandelen, fietsen, muziek maken, sporten, samen dingen doen, en wat dacht u van liefde bedrijven. Waarom heeft iedereen behoefte aan een mens van een andere sekse? Wordt dat in de sferen en op andere kosmische levensgraden van ons afgenomen?

Iemand zei ooit eens:”Als er nog iets lekkerders bestaat dan vrijen dan houden we dit er gewoon bij!!!”

In vele boeken staat dat in het hiernamaals iedereen gelijk is maar dat heeft niks met het uiterlijk te maken maar dat is geestelijk bedoeld. We behouden in de sferen ons uiterlijk met alles erop en eraan en zelfs van jullie jongere jaren. Hoe verder in de sferen hoe jonger. Een leerling schatte mijn leeftijd pas geleden op 20 jaar en ik ben nu 55 jaar. Geïnspireerd dus door een astraal mens op de pianoles. Als ik nu dus overlijd zie ik er als een 20 jarige uit.

Maar nu....., hoe gaat dat nou verder? Wanneer er sprake is van een verder eeuwig leven wordt daar mee bedoeld dat wanneer je overgaat naar een volgende stoffelijke levensgraad je geboren wordt met het laatste bewustzijn van voor die geboorte. Je hebt dan niet het bewustzijn van een baby.

Is het dan raar dat ik (compleet voorbereid op de 4e kosmische levensgraad) jongere vrouwen “moet” kunnen beminnen want ik ga geen 15 jaar wachten om met mijn tweelingziel (Josje dus) te vrijen.

Jullie zullen daar ruim mee geconfronteerd worden in de sferen. “Amigos para siempre” is een lied wat waarheid is. Als dit jouw laatste leven op aarde is ken ik jou meteen wanneer wij elkaar later

weer zien want iedereen heeft een eigen persoonlijkheid opgebouwd op aarde en dat blijft zo. Na geestelijk bewustzijn komen dus nog kosmisch en hierna nog goddelijk bewustzijn en wanneer iedereen zover is gekomen kunnen we pas echt aan een gezamenlijk goddelijk leven beginnen want volgens mijn ZOONTJE (hihi) is het dan nog niet afgelopen.

Luister maar naar het slot van de 10e Symphonie van Mahler dan voel je de diepe zucht en dus een opluchting van jewelste.

LAST BUT NOT LEAST

UNIVERSELE LIEFDE

Onderstaand briefje is enkele jaren geleden door een koorlid aan mij gegeven (dus ook geïnspireerd) en toen was ik nog niet echt op de hoogte van bovenstaand gegeven (hierna heeft ze het origineel in een koorblad gezet). “Dit” geldt dus ook pas voor HET AL. HET AL is dus eigenlijk pas de hemel en daarom zijn alle Bijbelse geschriften pas voor iedereen bewust uitvoerbaar wanneer het Al bereikt is. We leven daarvoor in onbewustzijn en door miljoenen levens te beleven komen we uiteindelijk zover. Fouten bestaan niet alleen maar onbewustzijn!!!!

Hoi Truus,

Ik kan het toch niet laten om jouw briefje nog even aan te vullen (hobby van mij).

Er stond:

Het leven is een optelsom van goed en kwaad, van lief en leed. Zij samen bepalen

de waarde van dat wat leven heet.

Mijn aanvulling:

Het leven is een optelsom van goed en kwaad, lief en leed beleefd te hebben. Zij

samen bepalen de waarde van jouw levensgraad. Door vele levens komen we

uiteindelijk tot de universele liefde, een voorwaarde om weer verder te kunnen evolueren.

Dus jouw 1e briefje was niet helemaal fout. Maar de universele liefde die jijzelf bereikt moet je als een slotakkoord op aarde zien. Het was dus wel waar maar niet voor iedereen op dit moment, één keer zal het waar zijn!!!!

groetjes

kees

